

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **B. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**, se sídlem Staroměstské náměstí 6, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 27. 10. 2015, č. j. 46 A 68/2014 - 32, o námitce podjatosti soudců 2. senátu Nejvyššího správního soudu JUDr. Karla Šimky, JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové vznesené žalobcem ve věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 2 As 279/2015,

t a k t o :

Soudci 2. senátu Nejvyššího správního soudu JUDr. Karel Šimka, JUDr. Miluše Došková a Mgr. Eva Šonková **n e j s o u v y l o u č e n í** z projednávání a rozhodování věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 2 As 279/2015.

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyšší správní soud projednává kasační stížnost žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 27. 10. 2015, č. j. 46 A 68/2014 - 32, kterým bylo zastaveno řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 9. 2014, č. j. MMR-19577/2014-83/1335, ve věci uložení pořádkové pokuty za hrubě urážlivé podání.

Žalobce podáním ze dne 3. 11. 2015 namítl podjatost soudců 2. senátu Nejvyššího správního soudu JUDr. Karla Šimky, JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové, resp. všech soudců Nejvyššího správního soudu a odkázal na své předchozí podání uvedené v řízení před Krajským soudem v Praze pod sp. zn. 45 A 9/2014.

Soudci 2. senátu Nejvyššího správního soudu JUDr. Karel Šimka, JUDr. Miluše Došková a Mgr. Eva Šonková se vyjádřili k námitce podjatosti tak, že k věci ani k účastníkům nemají žádný poměr a že se necítí být podjatými. JUDr. Karel Šimka nad rámec výše uvedeného zmínil, že žalobce osobně nezná, pouze si vzpomíná, že ten vystupoval v minulosti v různých kauzách, které řešil ještě jako soudce Okresního soudu Praha – západ. Neví nic o tom, že by jej žalovaný jakkoli korumpoval a rovněž nic o tom, že by svou rozhodovací činností kryl zločiny komunismu, které byly na stěžovateli podle jeho tvrzení spáchány.

K věci samé na úvod Nejvyšší správní soud předesílá, že je-li účastníkem řízení vznesena námitka podjatosti všech soudců určitého soudu, a přitom je již zřejmé, kterému soudci (soudcům) je či bude věc přidělena, rozhodne soud v souladu se zásadou hospodárnosti řízení o důvodech vyloučení jen těchto soudců. Až v případě, že by byl shledán důvod pro vyloučení u soudců, kterým je věc podle rozvrhu práce přidělena, je účelné posoudit důvody vyloučení i ve vztahu k ostatním soudcům (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 5. 2006,

č. j. Nao 32/2005 – 34). Z toho důvodu tedy Nejvyšší správní soud nejprve rozhodoval o tom, zda jsou vyloučeni soudci 2. senátu Nejvyššího správního soudu, tedy JUDr. Karel Šimka, JUDr. Miluše Došková a Mgr. Eva Šonková. Teprve byla-li by námitka shledána důvodnou a byli-li by tito soudci vyloučeni z projednávání a rozhodování věci, přistoupil by Nejvyšší správní soud „v druhé fázi“ ke zkoumání podjatosti ostatních soudců Nejvyššího správního soudu.

Nejvyšší správní soud uvážil v této věci následovně. Podle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“), jsou soudci „*vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech*“. Podle § 8 odst. 5 věty čtvrté s. ř. s. musí účastník řízení námitku podjatosti zdůvodnit a uvést konkrétní skutečnosti, z nichž podjatost soudce dovozuje.

Není pochyb o tom, že nestrannost soudce je především subjektivní psychickou kategorií, jež vyjadřuje vnitřní vztah soudce k projednávané věci. Při posuzování námítky podjatosti je však třeba nestrannost vnímat i z hlediska objektivního, tzn. zkoumat, zda skutečně existují objektivní okolnosti, jež vyvolávají oprávněné pochybnosti o nezaujatosti soudce v konkrétním případě. K této otázce se vyjádřil Ústavní soud, který připomněl, že vyloučení soudce z projednávání a rozhodování ve věci má být založeno nikoliv jen na skutečně prokázané podjatosti, ale již tehdy, jestliže lze mít pochybnosti o jeho nepodjatosti; při posuzování této otázky je tedy třeba učinit úvahu, zda – s ohledem na okolnosti případu – lze mít za to, že by soudce podjatý mohl být (viz náleze ze dne 27. 11. 1996, sp. zn. I. ÚS 167/94). Otázka podjatosti nemůže být ve všech případech postavena zcela najisto, nicméně rozhodovat o této otázce je nutno vždy na základě existujících objektivních skutečností, které k subjektivním pochybnostem osob zúčastněných na řízení vedou. K vyloučení soudce z projednání a rozhodnutí věci však může dojít teprve tehdy, když je evidentní, že vztah soudce k dané věci, účastníkům nebo jejich zástupcům dosahuje takové povahy a intenzity, že i přes zákonem stanovené povinnosti nebudou moci nebo schopni nezávisle a nestranně rozhodovat (srov. náleze ze dne 3. 7. 2001, sp. zn. II. ÚS 105/01).

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tímto principem jsou vyloučeny praktiky kabinetní justice a nestrannost soudního rozhodování je tak chráněna ve prospěch účastníků soudních řízení nejlépe. Uvedeným způsobem je zmíněný princip zásadně naplněn, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný.

Ve vztahu k rozhodování o námitkách podjatosti soudců je rovněž nutné zdůraznit, že posouzení podjatosti soudce z různých důvodů se musí řídit stejnými kritérii. Proto je také vždy třeba zkoumat, zda vztah soudce ke konkrétní věci, účastníkům nebo jejich zástupcům dosahuje takové povahy a intenzity, že tento soudce nebude moci nebo schopen nezávisle a nestranně rozhodovat.

V nyní posuzované věci žalobce tvrdí, že soudci 2. senátu Nejvyššího správního soudu JUDr. Karel Šimka, JUDr. Miluše Došková a Mgr. Eva Šonková jsou vyloučeni z projednávání jeho sporu s žalovaným proto, že jsou ovlivněni korupcí ze strany žalovaného.

Po zhodnocení námítky podjatosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky k vyloučení soudců dle § 8 odst. 1 s. ř. s. nejsou dány. Žalobce neuvedl žádné skutečnosti,

pokračování

pro něž by soudci 2. senátu Nejvyššího správního soudu měli či mohli být vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci žalobce. Podjatost soudců dovozoval žalobce pouze ze svého přesvědčení o klientelistických a korupčních vazbách, které dle jeho názoru existují mezi Nejvyšším správním soudem a žalovaným. Žalobce však neuvedl, na základě čeho je o tomto přesvědčen, a svá tvrzení nijak blíže neodůvodnil. Obecné a nepodložené domněnky žalobce nemohou být důvodem vyloučení soudců pro podjatost. Námitka podjatosti proto není důvodná. O podjatosti soudců nesvědčí ani jiná skutečnost obsažená ve spise.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. listopadu 2015

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu